

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 24. novembra 2022 *

„Ničnostna tožba – Skupna ribiška politika – Uredba (EU) 2021/92 – Določitev ribolovnih možnosti za leto 2021 za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, ki se uporabljajo za vode Evropske unije in za ribiška plovila Unije v nekaterih vodah zunaj Unije – Ohranjanje ribolovnih virov in varstvo morskih ekosistemov s tehničnimi ukrepi – Členi od 15 do 17 in 20 ter člen 59, drugi odstavek – Člen 43(3) PDEU – Zloraba pooblastil – Načelo lojalnega sodelovanja“

V zadevi C-259/21,

zaradi ničnostne tožbe na podlagi člena 263 PDEU, vložene 22. aprila 2021,

Evropski parlament, ki ga zastopata I. Liukkonen in I. Terwinghe, agenta,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopajo S. Falek, F. Naert in A. Nowak-Salles, agenti,

tožena stranka,

ob intervenciji

Evropske komisije, ki jo zastopajo A. Dawes, A. Stobiecka-Kuik in K. Walkerová, agenti,

intervenientka,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi K. Jürimäe, predsednica senata, M. Safjan, N. Piçarra, N. Jääskinen (poročevalec) in M. Gavalec, sodniki,

generalni pravobranilec: N. Emiliou,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 22. junija 2022

* Jezik postopka: francoščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Evropski parlament s tožbo Sodišču predlaga, naj razglasi za nične člene od 15 do 17 in 20 ter člen 59, drugi odstavek, Uredbe Sveta (EU) 2021/92 z dne 28. januarja 2021 o določitvi ribolovnih možnosti za leto 2021 za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, ki se uporabljajo v vodah Unije in za ribiška plovila Unije v nekaterih vodah zunaj Unije (UL 2021, L 31, str. 31) (v nadaljevanju: sporne določbe).

Pravni okvir

Pogodba DEU

- 2 Člen 43(2) in (3) PDEU določa:

„2. Evropski parlament in Svet po rednem zakonodajnem postopku in po posvetovanju z Ekonomsko-socialnim odborom določita skupno ureditev kmetijskih trgov iz člena 40(1) in druge določbe, potrebne za doseganje ciljev skupne kmetijske in ribiške politike.

3. Svet na predlog Komisije sprejme ukrepe o določitvi cen, prelevmanov, pomoči in količinskih omejitvah ter o določitvi in dodelitvi ribolovnih možnosti.“

Temeljne uredbe

- 3 Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL 2013, L 354, str. 22), Uredba (EU) 2019/472 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2019 o vzpostavitvi večletnega načrta za staleže, ki se lovijo v zahodnih vodah in sosednjih vodah, ter ribištvo, ki izkorišča te staleže, spremembi uredb (EU) 2016/1139 in (EU) 2018/973 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 811/2004, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007 in (ES) št. 1300/2008 (UL 2019, L 83, str. 1) in Uredba (EU) 2019/1241 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o ohranjanju ribolovnih virov in varstvu morskih ekosistemov s tehničnimi ukrepi, o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1967/2006, (ES) št. 1224/2009 ter uredb (EU) št. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 in (EU) 2019/1022 Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 894/97, (ES) št. 850/98, (ES) št. 2549/2000, (ES) št. 254/2002, (ES) št. 812/2004 in (ES) št. 2187/2005 (UL 2019, L 198, str. 105) (v nadaljevanju skupaj: temeljne uredbe) so bile sprejete na podlagi člena 43(2) PDEU.

Uredba št. 1380/2013

- 4 Člen 2 Uredbe št. 1380/2013 določa cilje skupne ribiške politike (v nadaljevanju: SRP).

5 Člen 12 te uredbe, naslovljen „Ukrepi Komisije v primeru resne grožnje morskim biološkim virom“, določa:

„1. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z resno grožnjo za ohranitev morskih bioloških virov ali morskim ekosistem, podprto s trdnimi dokazi, Komisija na utemeljeno zahtevo države članice ali na lastno pobudo z namenom zmanjšanja te grožnje, sprejme izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj, in ki se uporabljajo največ šest mesecev, v skladu s postopkom iz člena 47(3).

[...]

3. Kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1, lahko Komisija pred potekom začetnega obdobja izvajanja izvedbenega akta iz odstavka 1, ki se začne uporabljati takoj in vsebuje nujni ukrep, sprejme izvedbeni akt, ki se začne uporabljati takoj in podaljša uporabo takega nujnega ukrepa za največ šest mesecev s takojšnjim učinkom. [...]

6 Člen 13 navedene uredbe, naslovljen „Nujni ukrepi države članice“, državam članicam omogoča sprejetje nujnih ukrepov za zmanjšanje resne grožnje za ohranitev morskih bioloških virov ali za morskim ekosistem zaradi ribolovnih dejavnosti v vodah, ki spadajo pod njihovo suverenost ali v njihovo jurisdikcijo, in zaradi katere je treba takoj ukrepati.

Uredba št. 2019/472

7 Uredba 2019/472, kakor je bila spremenjena z Uredbo 2019/1241 (v nadaljevanju: Uredba 2019/472), vzpostavlja večletni načrt za staleže, ki se lovijo v zahodnih vodah in sosednjih vodah, ter ribištvo, ki te staleže izkorišča.

8 Člen 8(2) te uredbe določa, da če je iz znanstvenega mnenja razvidno, da je biomasa drstitvenega staleža katerega koli staleža iz člena 1(1) ali – v primeru staležev škampa – številčnost nižja od določenih vrednosti, se sprejmejo dodatni popravni ukrepi, da se zagotovi hitra vrnitev zadevnega staleža ali funkcionalne enote na raven, višjo od ravni, ki omogoča največji trajnostni donos. Poleg tega iz te določbe izhaja, da lahko popravni ukrepi iz tega člena vključujejo prekinitev ciljnega ribolova zadevnega staleža ali funkcionalne enote in ustrezno zmanjšanje ribolovnih možnosti.

9 V skladu s členom 8(3) navedene uredbe lahko popravni ukrepi iz tega člena vključujejo nujne ukrepe v skladu s členoma 12 in 13 Uredbe št. 1380/2013 ter ukrepe v skladu s členom 9 Uredbe 2019/472.

10 Člen 9(1) Uredbe 2019/472 določa:

„Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 18 te uredbe in členom 18 Uredbe [št. 1380/2013] za dopolnitev te uredbe v zvezi z naslednjimi tehničnimi ukrepi, kolikor jih ne zajema Uredba [2019/1241]:

(a) specifikacije v zvezi z lastnostmi ribolovnega orodja in predpisi o njegovi uporabi za zagotovitev ali izboljšanje selektivnosti, zmanjšanje nenamernega ulova ali zmanjšanje negativnega vpliva na ekosistem;

- (b) specifikacije v zvezi s spremembami ribolovnega orodja ali dodatnimi napravami za zagotovitev ali izboljšanje selektivnosti, zmanjšanje nenamernega ulova ali zmanjšanje negativnega vpliva na ekosistem;
- (c) omejitve ali prepovedi uporabe nekaterih vrst ribolovnega orodja ter ribolovnih dejavnosti na določenih območjih ali v določenih obdobjih za zaščito drstečih se rib, rib pod najmanjšo referenčno velikostjo ohranjanja ali neciljnih vrst rib ali za zmanjšanje negativnega vpliva na ekosistem in
- (d) določitev najmanjše referenčne velikosti ohranjanja za vsak stalež, za katerega se uporablja ta uredba, da se zaščitijo nedorasli morski organizmi.“

Uredba št. 2019/1241

11 V skladu s členom 1 Uredbe 2019/1241 je cilj te uredbe določiti tehnične ukrepe v zvezi z ulovom in iztovarjanjem morskih bioloških virov, načinom uporabe ribolovnega orodja ter vplivom ribolovnih dejavnosti na morske ekosisteme.

12 Člen 10 te uredbe, naslovljen „Prepovedane vrste rib in lupinarjev“, določa:

„1. Prepovedano je loviti, obdržati na krovu, pretovarjati ali iztovarjati ribe ali lupinarje iz Priloge IV k Direktivi [Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102)], razen v primerih, ko so odstopanja odobrena na podlagi člena 16 navedene direktive.

2. Poleg vrst iz odstavka 1 je za plovila Unije prepovedano loviti, obdržati na krovu, pretovarjati, iztovarjati, skladiščiti, prodajati, razstavljati ali ponujati v prodajo vrste, naštete v Prilogi I, ali vrste, katerih ribolov je prepovedan na podlagi drugih pravnih aktov Unije.

[...]

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 29, s katerimi se spremeni seznam iz Priloge I, kadar najboljše razpoložljivo znanstveno mnenje navaja, da je treba ta seznam spremeniti.

[...]“

13 Člen 15 navedene uredbe, naslovljen „Regionalni tehnični ukrepi“, v odstavku 2 določa:

„Zaradi upoštevanja regionalnih posebnosti zadevnih ribolovov se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 29 te uredbe in členom 18 Uredbe [št. 1380/2013], s katerimi se spremenijo, nadomestijo, razveljavijo ali se določi odstopanje od tehničnih ukrepov, določenih v prilogah [od V do XI in XIII] tudi pri izvajanju obveznosti iztovarjanja v okviru člena 15(5) in (6) Uredbe [št. 1380/2013]. Komisija takšne delegirane akte sprejme na podlagi skupnega priporočila, predloženega v skladu s členom 18 Uredbe [št. 1380/2013] in v skladu z ustreznimi členi poglavja III te uredbe.“

- 14 Člen 29 Uredbe 2019/1241, naslovljen „Izvajanje prenosa pooblastila“, v odstavku 6 določa:
„Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 2(2), člena 8(3), člena 10(4), člena 12(2), člena 15(2), člena 23(1) in (5), člena 27(7) in člena 31(4), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“
- 15 Seznam vrst, ki jih je prepovedano loviti, iz člena 10(2) Uredbe 2019/1241 je v Prilogi I k tej uredbi.
- 16 V Prilogi VI k tej uredbi so naštetih tehnični ukrepi, ki se uporabljajo za severozahodne vode.

Uredba št. 2021/92

- 17 Svet je Uredbo 2021/92 sprejel na podlagi člena 43(3) PDEU.
- 18 V uvodnih izjavah od 55 do 59 te uredbe je navedeno:
- „(55) V mnenju [Mednarodnega sveta za upravljanje morja (ICES)] za leto 2021 je navedeno, da so staleži trske in mola v Keltskem morju pod [spodnjo mejo biomase (B_{lim})]. Posebni popravni ukrepi za te staleže so bili že sprejeti na podlagi Uredbe (EU) 2020/123 [Sveta z dne 27. januarja 2020 o določitvi ribolovnih možnosti za leto 2020 za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, ki se uporabljajo za vode Unije in za ribiška plovila Unije v nekaterih vodah zunaj Unije (UL 2020, L 25, str. 1)]. Namen teh ukrepov je bil prispevati k obnovi zadevnih staležev. Cilj ukrepov za trsko je izboljšanje selektivnosti, saj bi predpisali obvezno uporabo orodij z nižjo ravno prilova trske na območjih, kjer so ulovi trske znatni, s čimer bi zmanjšali ribolovno umrljivost tega staleža pri mešanem ribolovu. Ukrepi za mola vključujejo tehnične spremembe značilnosti orodja z namenom zmanjšanja prilova mola. V skladu s členom 8 večletnega načrta za zahodne vode[, ki je bil uveden z Uredbo 2019/472,] se v primeru, ko je po znanstvenem mnenju biomasa drstitvenega staleža katerega koli staleža iz člena 1(1) navedenega načrta pod (B_{lim}), sprejme dodatne popravne ukrepe, da se zagotovi hitra vrnitev staleža na ravni, ki so višje od tiste, ki omogoča [največji trajnostni donos]. Ti popravni ukrepi lahko zlasti vključujejo prekinitev usmerjenega ribolova zadevnega staleža in ustrezno zmanjšanje ribolovnih možnosti za navedene staleže ali druge staleže pri ribolovu, kjer prihaja do prilova trske ali mola.
- (56) Ukrepi za zmanjšanje prilova rib iz družine Gadidae so funkcionalno povezani s [celotnim dovoljenim ulovom (TAC)] vrst, ulovljenih pri mešanem ribolovu skupaj z vrstami iz te družine (npr. vahnja, krilati romb, morska spaka in škamp), saj bi bilo treba brez teh ukrepov stopnje TAC ciljnih vrst znižati, da bi se zagotovila obnovev staležev rib iz družine Gadidae. Zato je predlagano, da se ti ukrepi sprejmejo tudi za leto 2021, ob upoštevanju nadaljnje ocene teh ukrepov in dela držav članic severozahodnih voda.
- (57) V skladu s procesom regionalizacije SRP so države članice severozahodnih voda na podlagi popravnih ukrepov, uvedenih leta 2020, predložile skupno priporočilo o širšem naboru posebnih ukrepov za zmanjšanje prilova trske in mola v Keltskem morju in sosednjih območjih. V to skupno priporočilo so vključeni tudi dodatni ukrepi selektivnosti za zmanjšanje prilova rib iz družine Gadidae v Irskem morju in na zahodu Škotske, ki temeljijo na podobnih ukrepih, uvedenih leta 2020.

- (58) [Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo (STECF)] meni, da so na splošno predlagani ukrepi bolj ali vsaj tako selektivni kot tehnični ukrepi iz Uredbe [2019/1241], in Komisija trenutno razmišlja, da bi te ukrepe vključila v delegirani akt, ki temelji na skupnem priporočilu, ki so ga predložile države članice severozahodnih voda, ki imajo neposredni interes za upravljanje v severozahodnih vodah.
- (59) Ti ukrepi so bolj celoviti in se bodo uporabljali na bolj stabilni podlagi, zato bi se morali funkcionalno povezani tehnični ukrepi uporabljati le, kadar ni v skladu s členom 15(2) Uredbe [2019/1241] sprejet noben delegirani akt o spremembi Priloge VI k navedeni uredbi z uvedbo ustreznih tehničnih ukrepov za severozahodne vode.“
- 19 Člen 15 Uredbe 2021/92, naslovljen „Tehnični ukrepi za trsko in mola v Keltskem morju“, določa nekatere ukrepe v zvezi z velikostjo mrežnega očesa, ki se uporabljajo za plovila Unije, ki z vlečnimi mrežami in potegalkami lovijo v Keltskem morju.
- 20 Člen 16 te uredbe, naslovljen „Tehnični ukrepi v Irskem morju“, določa obveznosti v zvezi z ribiškimi plovili Unije, ki s pridnenimi vlečnimi mrežami ali potegalkami lovijo v Irskem morju.
- 21 Člen 17 navedene uredbe, naslovljen „Tehnični ukrepi zahodno od Škotske“, prav tako določa ukrepe v zvezi z velikostjo mrežnega očesa in se uporabljajo za ribiška plovila Unije, ki s pridnenimi vlečnimi mrežami ali potegalkami lovijo zahodno od Škotske.
- 22 V skladu s členom 20 Uredbe 2021/92, naslovljenim „Prepovedane vrste“, je ribiškimi plovili Unije prepovedano loviti, obdržati na krovu, pretovarjati ali iztovarjati določene vrste v nekaterih razdelkih ICES in podobno močjih takratnih voda Unije. V tej določbi je navedeno tudi, da se zadevne vrste, če so nenamerno ujete, ne smejo poškodovati in da je treba ujete osebkke takoj izpustiti.
- 23 Člen 59 te uredbe, naslovljen „Prehodna določba“, določa:
- „Členi 11, 19, 20, 27, 33, 34, 41, 42, 43, 48, 50 in 57 se v letu 2022 še naprej smiselno uporabljajo do začetka veljavnosti uredbe o določitvi ribolovnih možnosti za leto 2022.
- Členi 15, 16 in 17 se uporabljajo do datuma začetka uporabe delegiranega akta o spremembi Priloge VI k Uredbi [2019/1241] z uvedbo ustreznih tehničnih ukrepov za severozahodne vode, sprejetega v skladu s členom 15(2) navedene uredbe.“

Medinstitucionalni sporazum

- 24 Točka 2 Medinstitucionalnega sporazuma med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje (UL 2016, L 123, str. 1, v nadaljevanju: medinstitucionalni sporazum) določa:
- „Tri institucije se ob opozarjanju na pomen, ki ga pripisujejo metodi Skupnosti, strinjajo, da bodo pri izvajanju svojih pooblastil in v skladu s postopki, določenimi v Pogodbah, spoštovale splošna načela prava Unije, kot so demokratična legitimnost, subsidiarnost in sorazmernost ter pravna varnost. Poleg tega se strinjajo, da bodo pri pripravi zakonodaje Unije spodbujale preprostost, jasnost in doslednost ter zagovarjale popolno preglednost zakonodajnega postopka.“

25 Točka 25, tretji in četrti odstavek, tega sporazuma določa:

„Če bi bilo treba zaradi predvidene spremembe pravne podlage uporabiti namesto rednega posebni zakonodajni postopek ali nezakonodajni postopek, si bodo tri institucije o tem izmenjale mnenja.

Tri institucije se strinjajo, da je izbira pravne podlage pravna opredelitev, ki mora temeljiti na objektivnih dejavnikih, ki jih je mogoče sodno presojsati.“

Dejansko stanje

26 Komisija je 27. oktobra 2020 izdala predlog uredbe Sveta o določitvi ribolovnih možnosti za leto 2021 za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, ki se uporabljajo za vode Unije in za plovila Unije v nekaterih vodah zunaj Unije (COM(2020) 668 final).

27 Komisija je 14. decembra 2020 ta predlog posodobila in vanj vključila določbe, enake spornim določbam.

28 Svet Evropske unije je 28. januarja 2021 sprejel Uredbo 2021/92. Ta uredba je v skladu s svojim členom 60 začela veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*, to je 29. januarja 2021.

29 Parlament je 22. aprila 2021 v sodnem tajništvu Sodišča na podlagi člena 263, drugi odstavek, PDEU vložil to tožbo za razglasitev ničnosti spornih določb.

Dejansko stanje po vložitvi tožbe

30 Komisija je 23. avgusta 2021 sprejela Delegirano uredbo (EU) 2021/2324 o spremembi Uredbe (EU) 2019/1241 Evropskega parlamenta in Sveta glede tehničnih ukrepov za nekatere vrste pridenega in pelagičnega ribolova v Keltskem in Irskem morju ter zahodno od Škotske (UL 2021, L 465, str. 1). Ta uredba je bila sprejeta med drugim na podlagi člena 10(4) in člena 15(2) Uredbe 2019/1241.

31 Prvič, iz uvodne izjave 2 te delegirane uredbe je razvidno, da so Kraljevina Belgija, Irska, Kraljevina Španija, Francoska republika in Kraljevina Nizozemska maja 2020 predložile prvo skupno priporočilo. Po pozivu Komisije so te države članice 14. decembra 2020 predložile popravljeno skupno priporočilo.

32 Drugič, v uvodni izjavi 3 navedene delegirane uredbe je pojasnjeno, da so bili do sprejetja predlaganih ukrepov iz skupnega priporočila z delegiranim aktom v členih od 15 do 17 Uredbe Sveta (EU) 2021/92 vzpostavljeni popravni ukrepi v smislu večletnega načrta za severozahodne vode, cilj katerih je zmanjšati prilov trske in mola v Keltskem morju in na sosednjih območjih, ter dodatni tehnični ukrepi, cilj katerih je zmanjšati prilov rib iz družine *Gadidae* v Irskem morju in zahodno od Škotske. Iz te uvodne izjave izhaja, da so bili ti ukrepi funkcionalno povezani z ravnmi celotnega dovoljenega ulova za ciljne vrste, ulovljene pri mešanem ribolovu, saj bi bilo treba brez teh ukrepov takšne ravni celotnega dovoljenega ulova znižati, da bi se omogočila obnova staležev prilova.

33 Tretjič, v skladu z uvodno izjavo 6 te delegirane uredbe je njen cilj v enem aktu združiti veljavne določbe med drugim o tehničnih ukrepih v skladu z ukrepi iz členov od 15 do 17 Uredbe 2021/92.

- 34 Svet je 27. januarja 2022 sprejel Uredbo (EU) 2022/109 z dne 27. januarja 2022 o določitvi ribolovnih možnosti za leto 2022 za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, ki se uporabljajo za vode Unije in za ribiška plovila Unije v nekaterih vodah zunaj Unije (UL 2022, L 21, str. 1). V skladu s členom 60 te uredbe je ta začela veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*, to je 31. januarja 2022.

Predlogi strank in postopek pred Sodiščem

- 35 Parlament Sodišču predlaga, naj:
- sporne določbe razglasi za nične in
  - Svetu naloži plačilo stroškov.
- 36 Svet Sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne kot neutemeljeno;
  - v primeru razglasitve ničnosti spornih določb ohrani njihove učinke in
  - Parlamentu naloži plačilo stroškov.
- 37 S sklepom predsednika Sodišča z dne 19. avgusta 2021 je bila Komisiji dovoljena intervencija v podporo predlogom Sveta.
- 38 Na podlagi člena 62 Poslovnika Sodišča sta generalni pravobranilec in sodnik poročevalec z dopisom z dne 13. maja 2022 stranke pozvala, naj se izrečejo o vplivu sprejetja Uredbe 2022/109 na tožbo Parlamenta. Stranke so na ta poziv odgovorile.

Tožba

Dopustnost

Trditve strank

- 39 Svet v okviru uvodne opombe procesne narave, navedene v repliki, trdi, prvič, da je Komisija s tem, da je sprejela Delegirano uredbo 2021/2324 po vložitvi te tožbe, ustavila uporabo ukrepov, določenih v členih od 15 do 17 Uredbe 2021/92, zato je tožba glede teh členov in člena 59, drugi odstavek, te uredbe postala brezpredmetna.
- 40 Drugič, navedena tožba naj bi 31. decembra 2021 vsekakor postala brezpredmetna v delu, v katerem se nanaša na člene od 15 do 17 Uredbe 2021/92, saj naj bi te določbe veljale le za leto 2021. Člen 20 te uredbe naj bi učinkoval le še do začetka veljavnosti Uredbe 2022/109, to je do 31. januarja 2022.

- 41 Parlament pa, nasprotno, meni, da sprejetje Delegirane uredbe 2021/2324 ni ovira za to, da bi se Sodišče izreklo o veljavnosti členov od 15 do 17 Uredbe 2021/92. Čeprav namreč nekatere določbe te delegirane uredbe ustrezajo vsebini členov od 15 do 17 Uredbe 2021/92, so te zadnjenavedene določbe še vedno obstajale v pravnem redu Unije in bi jih bilo treba v interesu pravne varnosti razveljaviti.
- 42 Parlament in Komisija v zvezi z začetkom veljavnosti Uredbe 2022/109 trdita, da sprejetje te uredbe ne vpliva na obravnavano tožbo.
- 43 Parlament poudarja, da v skladu z običajno prakso uredba, ki določa ribolovne možnosti za določeno leto, ne razveljavlja uredbe, ki se nanaša na prejšnje leto. S tem se med drugim omogoči, da se določbe te uredbe uveljavljajo proti državam članicam in gospodarskim subjektom tudi po koncu zadevne ribolovne sezone, zlasti glede naknadnega preverjanja skladnosti ribolovnih dejavnosti s predvidenimi ribolovnimi možnostmi.
- 44 Poleg tega Parlament meni, da mora Sodišče odločiti o obravnavani tožbi, saj bi Svet lahko v prihodnosti sprejemal tehnične ukrepe, kakršni so ti iz spornih določb.

Presoja Sodišča

- 45 Sodišče je že ugotovilo, da je tožba za razglasitev ničnosti akta, ki je bil ob vložitvi tožbe že izvršen ali se ni več uporabljal, dopustna (sodba z dne 1. oktobra 2009, Komisija/Svet, C-370/07, EU:C:2009:590, točka 17 in navedena sodna praksa).
- 46 Ta rešitev se utemeljuje med drugim z nujnostjo, da se zatrjevana nezakonitost ne ponovi (glej v tem smislu sodbi z dne 24. junija 1986, AKZO Chemie in AKZO Chemie UK/Komisija, 53/85, EU:C:1986:256, točka 21, in z dne 26. aprila 1988, Apesco/Komisija, 207/86, EU:C:1988:200, točka 16). Tako je v primeru, kadar se – kot v obravnavanem primeru – zakonodaja, sprejeta na področju ribištva, časovno omejuje in se vsako leto sprejmejo nova pravila.
- 47 Iz tega izhaja, da niti dejstvo, da je Komisija sprejela Delegirano uredbo 2021/2324, niti začetek veljavnosti Uredbe 2022/109 ne moreta omajati obstoja predmeta obravnavane tožbe in s tem vplivati na njeno dopustnost.
- 48 Ker Parlamentu nikakor ni treba izkazati pravnega interesa za vložitev ničnostne tožbe zoper odločbe Sveta (glej v tem smislu sodbo z dne 1. oktobra 2009, Komisija/Svet, C-370/07, EU:C:2009:590, točka 16 in navedena sodna praksa), mu tudi ni treba dokazati, da ta interes še obstaja med postopkom.
- 49 Posledično je tožba dopustna.

Vsebinska presoja

- 50 Parlament v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga, in sicer se prvi nanaša na zlorabo postopka, določenega s temeljnimi uredbami, drugi pa na kršitev načela lojalnega sodelovanja iz člena 13(2) PEU.

Prvi tožbeni razlog: zloraba postopka, določenega s temeljnimi uredbami

– *Trditve strank*

- 51 Parlament trdi, da je Svet s sprejetjem spornih določb na podlagi člena 43(3) PDEU zlorabil pooblastilo, ki ga ima na podlagi te določbe, in se tako izognil uporabi postopka, določenega v temeljnih uredbah, za sprejetje tehničnih ukrepov, ki je postopek, ki Komisiji in – v nujnih primerih – državam članicam podeljuje pristojnost za sprejetje takih ukrepov.
- 52 Natančneje, Parlament trdi, da dejstvo, da Svet ni spoštoval postopka sprejetja tehničnih ukrepov, kakor je določen v temeljnih uredbah, zlasti v členu 9 Uredbe 2019/472 ter členu 10(4) in členu 15 Uredbe 2019/1241, pomeni zlorabo pooblastil v smislu sodne prakse Sodišča, ki izhaja iz sodb z dne 13. novembra 1990, Fedesa in drugi, (C-331/88, EU:C:1990:391, točka 24), in z dne 16. aprila 2013, Španija in Italija/Svet (C-274/11 in C-295/11, EU:C:2013:240, točka 33 in navedena sodna praksa).
- 53 Ker je bilo namreč s temi določbami temeljnih uredb, sprejetimi na podlagi člena 43(2) PDEU, Komisiji podeljeno pooblastilo za sprejetje tehničnih ukrepov, Svet spornih določb ni mogel sprejeti na podlagi pristojnosti, ki jo ima na podlagi člena 43(3) PDEU.
- 54 Pristojnost Sveta za sprejetje tehničnih ukrepov na podlagi člena 43(3) PDEU naj bi bila torej omejena, ker naj bi Parlament in Svet v zakonodajnih aktih, sprejetih na podlagi člena 43(2) PDEU, sklenila, da namesto Sveta pooblastita Komisijo, da sprejme take ukrepe v obliki delegiranih aktov na podlagi člena 290 PDEU.
- 55 Parlament ob sklicevanju zlasti na sodno prakso Sodišča, ki izhaja iz sodbe z dne 1. decembra 2015, Parlament in Komisija/Svet (C-124/13 in C-125/13, EU:C:2015:790), meni, da mora Svet spoštovati okvir, ki je vnaprej določen v zakonodajnih aktih, sprejetih na podlagi člena 43(2) PDEU, kadar namerava na podlagi teh zakonodajnih aktov sprejeti ukrepe na podlagi člena 43(3) PDEU, in temu okviru slediti.
- 56 Natančneje, Parlament meni, da so bila s členi od 15 do 17 in 20 Uredbe 2021/92 spremenjena pravila, določena v Prilogi VI, del B, točka 1, in del C, ter v Prilogi I k Uredbi 2019/1241, s čimer sta bila kršena člen 10(4) in člen 15(2) te zadnjenavedene uredbe, saj je za spremembo teh pravil pristojna Komisija, in ne Svet.
- 57 Poleg tega Parlament opozarja, da je Svet v uvodni izjavi 59 in členu 59, drugi odstavek, Uredbe 2021/92 izrecno določil, da bi morala Komisija sprejeti tehnične ukrepe iz členov od 15 do 17 te uredbe. Nikakor pa Svet ni utemeljil razlogov, zakaj je sporne določbe sprejel namesto Komisije.
- 58 Parlament trdi tudi, da če bi sprejetje tehničnih ukrepov, ki jih vsebujejo sporne določbe, upravičevale izredne razmere, bi bila ustrezna pravna podlaga za to člena 12 in 13 Uredbe št. 1380/2013, na podlagi katerih lahko nujne ukrepe sprejmejo bodisi Komisija bodisi države članice, ne pa Svet.
- 59 Parlament poudarja, da člen 8(2) in (3) Uredbe 2019/472 določa, da če izredne razmere ne obstajajo, lahko popravne ukrepe sprejme le Komisija v delegiranih aktih.
- 60 Svet, ki ga podpira Komisija, meni, da prvi tožbeni razlog ni utemeljen.

– *Presoja Sodišča*

- 61 V skladu s sodno prakso Sodišča gre lahko za akt, pri katerem so bila zlorabljeni pooblastila, le če je na podlagi objektivnih, upoštevanih in skladnih indecev mogoče sklepati, da je bil sprejet samo ali vsaj odločilno zaradi drugih ciljev, kot so tisti, zaradi katerih je bilo zadevno pooblastilo dano, ali za izognitev postopku, ki je s Pogodbama posebej določen za obravnavanje okoliščin konkretnega primera (sodba z dne 5. maja 2015, Španija/Parlament in Svet, C-146/13, EU:C:2015:298, točka 56 in navedena sodna praksa).
- 62 V obravnavanem primeru je treba preučiti, ali – kot trdi Parlament – so bile sporne določbe sprejete zaradi drugih ciljev, kot so tisti, zaradi katerih je bilo zadevno pooblastilo dano, ali za izognitev postopku, ki je s Pogodbo DEU posebej določen za obravnavanje okoliščin konkretnega primera.
- 63 Na prvem mestu, glede vprašanja, ali sporne določbe spadajo v pristojnost Sveta na podlagi člena 43 PDEU, je treba najprej spomniti, da odstavka 2 in 3 tega člena uresničujeta različne cilje in imata vsak svoje posebno področje uporabe, tako da ju je mogoče ločeno uporabiti kot podlago za sprejetje ukrepov, določenih v okviru SRP (sodba z dne 1. decembra 2015, Parlament in Komisija/Svet, C-124/13 in C-125/13, EU:C:2015:790, točka 58).
- 64 Kadar Svet sprejme akte na podlagi člena 43(3) PDEU, mora ukrepati v okviru meja svojih pristojnosti ter – odvisno od primera – v pravnem okviru, ki je že določen na podlagi člena 43(2) PDEU (sodba z dne 1. decembra 2015, Parlament in Komisija/Svet, C-124/13 in C-125/13, EU:C:2015:790, točka 58).
- 65 Dalje, treba je poudariti, da člen 43(3) PDEU določa, da Svet na predlog Komisije sprejme ukrepe za določitev cen, prelevmanov, pomoči in količinskih omejitev ter za določitev in dodelitev ribolovnih možnosti.
- 66 Sodišče je pojasnilo, da ta določba lahko vključuje ukrepe, ki niso omejeni na določitev in dodelitev ribolovnih možnosti, če ti ukrepi ne vključujejo političnih odločitev, ki so pridržane zakonodajalcu Unije, ker so ti ukrepi nujni za doseganje ciljev skupne kmetijske in ribiške politike (sodba z dne 1. decembra 2015, Parlament in Komisija/Svet, C-124/13 in C-125/13, EU:C:2015:790, točka 59).
- 67 V obravnavanem primeru je, prvič, glede členov od 15 do 17 Uredbe 2021/92 iz uvodnih izjav od 55 do 58 te uredbe razvidno, da je namen tehničnih ukrepov, določenih v teh določbah, z izboljšanjem selektivnosti ribolovnih orodij prispevati k obnovitvi zadevnih staležev, tako kot je bilo to pri posebnih popravniških ukrepih, ki so bili predhodno sprejeti z Uredbo 2020/123.
- 68 Poleg tega iz uvodne izjave 56 Uredbe 2021/92 in iz uvodne izjave 3 Delegirane uredbe 2021/2324, na katero je bilo opozorjeno v točki 32 te sodbe, izhaja, da so tehnični ukrepi, določeni v členih od 15 do 17 Uredbe 2021/92, funkcionalno povezani s stopnjami TAC ciljnih vrst, ulovljenih pri mešanem ribolovu, saj bi bilo treba brez teh ukrepov stopnje TAC ciljnih vrst znižati, da bi se zagotovila obnovev staležev prilova.
- 69 Drugič, v zvezi s členom 20 Uredbe 2021/92 je treba poudariti, kot je to storila Komisija, da prepovedi ribolova, ki jih določa, pomenijo neobstoj ribolovnih možnosti, ki se lahko pozneje po potrebi celo spremenijo v omejene ribolovne možnosti glede na razvoj staležev zadevnih vrst.

- 70 Poleg tega, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 79 sklepnih predlogov, naj sprejetje spornih določb – drugače kakor spremembe, ki jih je Svet sprejel na podlagi člena 43(3) PDEU glede pravil, ki se nanašajo na določitev ribolovnih možnosti, in ki so bile obravnavane v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 1. decembra 2015, Parlament in Komisija/Svet (C-124/13 in C-125/13, EU:C:2015:790) – ne bi bilo namenjeno prilagoditvi splošnega mehanizma za določanje vrednosti TAC in omejitev ribolovnih prizadevanj za odpravo napak, nastalih zaradi uporabe prejšnjih pravil, niti določitvi pravnega okvira, v katerem se te vrednosti TAC in omejitve ribolovnih prizadevanj določijo.
- 71 Členi od 15 do 17 in 20 Uredbe 2021/92 se, nasprotno, razlikujejo glede na svoj obseg, ki je omejen na posebne okoliščine, in sicer da se ukrepi, ki jih določajo, uporabijo za nekatere vrste plovil, ki delujejo le na nekaterih območjih, in se nanašajo le na nekatere vrste, ter glede dejstva, da naj bi se uporabljali začasno. Ne vključujejo torej političnih odločitev, ki so pridržane zakonodajalcu Unije, v smislu sodne prakse, navedene v točki 66 te sodbe.
- 72 Sporne določbe zato načeloma spadajo v pristojnost Sveta na podlagi člena 43(3) PDEU.
- 73 Na drugem mestu, glede vpliva temeljnih uredb na to pristojnost je treba ugotoviti, da ti uredbi, natančneje člen 9 Uredbe 2019/472 ter člen 10(4) in člen 15 Uredbe 2019/1241, določata poseben postopek za to, da Komisija sprejme tehnične ukrepe, in sicer sprejetje delegiranih aktov na podlagi člena 290 PDEU.
- 74 Vendar to pooblastilo, dano Komisiji, Svetu ne preprečuje, da v skladu s pristojnostjo, ki jo ima na podlagi člena 43(3) PDEU, sprejme tehnične ukrepe v zvezi z vprašanji, ki so podobna tistim iz teh določb temeljnih uredb, v okoliščinah, kakršne so te v tej zadevi, in sicer kadar se Komisija ni vključila, da bi sama sprejela delegirane akte na podlagi navedenih določb temeljnih uredb.
- 75 Iz člena 59, drugi odstavek, Uredbe 2021/92 namreč izhaja, da se morajo členi od 15 do 17 te uredbe prenehati uporabljati takoj, ko Komisija sprejme enega ali več delegiranih aktov, ki se nanašajo na iste tehnične ukrepe.
- 76 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 83 sklepnih predlogov, da so sporne določbečasne in da Svet ni posegel v pooblastilo Komisije za sprejemanje delegiranih aktov, temveč ga je izrecno želel ohraniti.
- 77 To pooblastilo Komisije ni priznано le v členu 59, drugi odstavek, ampak tudi v uvodni izjavi 59 Uredbe 2021/92, saj je v tej uvodni izjavi navedeno, da so tehnični ukrepi, ki jih Komisija sprejme na podlagi Uredbe 2019/1241, bolj celoviti in se bodo uporabljali na bolj stabilni podlagi kot tehnični ukrepi iz spornih določb.
- 78 V zvezi s prepovedjo ribolova, ki jo vsebuje člen 20 Uredbe 2021/92, je treba navesti, da čeprav člen 10(2) Uredbe 2019/1241 vsebuje podobno prepoved ribolova, se ta prepoved vseeno nanaša na druge vrste rib in lupinarjev.
- 79 Res je, da člen 10 Uredbe 2019/1241 v odstavku 4 določa, da se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov za spreminjanje seznama vrst iz Priloge I k tej uredbi, kadar je v najboljših razpoložljivih znanstvenih mnenjih navedeno, da je treba ravnati tako.

- 80 Vendar je v odstavku 2 istega člena 10 Uredbe 2019/1241 določeno, da je poleg vrst iz odstavka 1 plovilom Unije prepovedano loviti, obdržati na krovu, pretovarjati, iztovarjati, skladiščiti, prodajati, razstavljati ali ponujati v prodajo vrste, naštete v Prilogi I, ali vrste, katerih ribolov je prepovedan „na podlagi drugih pravnih aktov Unije“.
- 81 Ugotoviti je treba, tako kot sta ugotovila Svet in Komisija, da „drugi pravni akti Unije“ iz člena 10(2) Uredbe 2019/1241 med drugim vključujejo uredbe Sveta o določitvi ribolovnih možnosti, sprejete na podlagi člena 43(3) PDEU.
- 82 Svet je tako s sprejetjem spornih določb ravnal v mejah pristojnosti, ki jih ima na podlagi člena 43(3) PDEU, in spoštoval poseben pravni okvir, določen na podlagi člena 43(2) PDEU.
- 83 V teh okoliščinah glede na elemente iz spisa, predloženega Sodišču, na podlagi objektivnih, upoštevni in skladnih indecev ni mogoče sklepati, kot se to zahteva s sodno prakso, navedeno v točki 61 te sodbe, da naj bi bila pri spornih določbah zlorabljena pooblastila, kot zatrjuje Parlament.
- 84 Te ugotovitve ni mogoče ovreči s trditvijo Parlamenta, da bi morali biti ukrepi, ki jih vsebujejo sporne določbe, sprejeti bodisi kot nujni ukrepi Komisije ali držav članic zaradi resne grožnje za ohranitev morskih bioloških virov ali za morski ekosistem v smislu členov 12 in 13 Uredbe št. 1380/2013 bodisi – če ne gre za nujni primer – kot delegirani akti Komisije, ker člen 8(2) in (3) Uredbe 2019/472 določa le ti možnosti.
- 85 Prvič, sporne določbe namreč, kot se je strinjal tudi Parlament, glede na svoj predmet in cilj niso nujni ukrepi, katerih namen je odpraviti resno grožnjo za ohranjanje morskih bioloških virov v smislu členov 12 in 13 Uredbe št. 1380/2013. Drugič, Svet je posredoval in sprejel sporne določbe za vmesno obdobje, v katerem Komisija še ni uporabila druge možnosti, izrecno določene v členu 8(2) in (3) Uredbe 2019/472, in na podlagi teh določb sprejela enega ali več delegiranih aktov.
- 86 Kot je Komisija pravilno navedla v intervencijski vlogi, naj bi prejšnji popravni ukrepi iz člena 13 Uredbe 2020/123 ostali v veljavi le do 31. decembra 2020. Prav tako so se drugi prejšnji ukrepi, zlasti prepovedi ribolova za nekatere ranljive vrste, v skladu s členom 54 te uredbe v letu 2021 uporabljali *mutatis mutandis* do začetka veljavnosti uredbe o določitvi ribolovnih možnosti za leto 2021, in sicer Uredbe št. 2021/92.
- 87 Poleg tega, posebej v zvezi s člani od 15 do 17 Uredbe 2021/92, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 88 sklepnih predlogov, glede na to, da so se prizadevanja osredotočala na sklenitev sporazuma med Unijo in Združenim kraljestvom o sprejetju tehničnih ukrepov zaradi izstopa Združenega kraljestva iz Unije, nobeno skupno priporočilo, kot se zahteva s členom 9(1) Uredbe 2019/472 in členom 15(2) Uredbe 2019/1241, ni bilo predloženo dovolj zgodaj, da bi Komisija na začetku leta 2021 sprejela delegirani akt. Ta okoliščina je poleg tega potrjena z uvodno izjavo 2 Delegirane uredbe 2021/2324, v skladu s katero so sicer Kraljevina Belgija, Irska, Kraljevina Španija, Francoska republika in Kraljevina Nizozemska prvo skupno priporočilo predložile maja 2020, vendar so te države članice popravljeno skupno priporočilo predložile šele 14. decembra 2020.
- 88 Kot je generalni pravobranilec navedel v točki 89 sklepnih predlogov, je Svet s sprejetjem spornih določb želel zapolniti pravno praznino, ki bi sicer trajala del ali pa celo celotno leto 2021.

89 Zato je treba prvi tožbeni razlog zavrnuti.

Drugi tožbeni razlog

– Trditve strank

- 90 Parlament trdi, da Svet s tem, da ni ravnal v skladu s postopki, določenimi v temeljnih uredbah za sprejetje ukrepov iz spornih določb, ni izpolnil obveznosti lojalnega sodelovanja s Parlamentom, s čimer je kršil člen 13(2) PEU.
- 91 Parlament zlasti trdi, da je Svet kršil točko 2 Medinstitucionalnega sporazuma, v kateri je pojasnjena obveznost lojalnega sodelovanja v okviru postopkov priprave in sprejemanja zakonodajnih besedil in delegiranih aktov ter ki je v skladu s členom 295 PDEU za stranke, zlasti za Svet in Parlament, zavezujoče.
- 92 Sprejetje tehničnih ukrepov na podlagi člena 43(3) PDEU namesto sprejetja delegiranega akta v skladu s temeljnimi uredbami naj bi Parlamentu preprečilo izvajanje nadzora nad ukrepi, sprejetimi na podlagi člena 290(2)(b) PDEU, in bi Parlamentu odvzelo vsakršno vlogo v zakonodajnem postopku.
- 93 Poleg tega Parlament poudarja, da ga Svet ni obvestil o svoji nameri, da spremeni postopek za sprejemanje spornih določb. Opozarja, da je v točki 25 Medinstitucionalnega sporazuma določena obveznost posvetovanja z drugimi institucijami o spremembi pravne podlage, ki lahko bistveno spremeni razdelitev pristojnosti v zvezi s sprejetjem akta glede na to, kar je določeno v skladu s pravom Unije.
- 94 Svet, ki ga podpira Komisija, predlaga zavrnitev drugega tožbenega razloga.

– Presoja Sodišča

- 95 V skladu s členom 13(2) PEU institucije med seboj lojalno sodelujejo. To lojalno sodelovanje pa se mora izvajati ob spoštovanju omejitve pooblastil, ki so s Pogodbama podeljena vsaki instituciji, tako da obveznost, ki izhaja iz te določbe, teh pooblastil ne more spremeniti (glej v tem smislu sodbo z dne 12. februarja 2015, Parlament/Svet, C-48/14, EU:C:2015:91, točki 57 in 58).
- 96 Parlament se v okviru drugega tožbenega razloga glede trditve, da je Svet s sprejetjem spornih določb kršil načelo lojalnega sodelovanja, v bistvu opira na razlogovanje, ki temelji na predpostavki, da je Svet sprejel sporne določbe in pri tem ni upošteval temeljnih uredb, s čimer je prekoračil svoja pooblastila, ki so mu podeljena s Pogodbama.
- 97 Vendar pa je iz točk 82 in 83 te sodbe razvidno, da je Svet s sprejetjem spornih določb ravnal v mejah pooblastil, ki jih ima na podlagi člena 43(3) PDEU, in ni zlorabil pooblastil.
- 98 Iz tega izhaja, da Parlament neutemeljeno trdi, da je Svet kršil načelo lojalnega sodelovanja iz člena 13(2) PEU.

- 99 Te ugotovitve ni mogoče ovreči s trditvami Parlamenta v zvezi s točko 25 Medinstitucionalnega sporazuma, saj je bila Uredba 2021/92, kot pravilno trdi Svet, sprejeta na isti pravni podlagi, kot jo je predlagala Komisija, in sicer na podlagi člena 43(3) PDEU, zato pravna podlaga v smislu te točke 25 ni bila spremenjena.
- 100 Zato je treba drugi tožbeni razlog zavriniti.
- 101 Ker nobenemu tožbenemu razlogu ni bilo ugodeno, je treba tožbo v celoti zavriniti.

Stroški

- 102 V skladu s členom 138(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Svet je predlagal, naj se Parlamentu naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspel, se Parlamentu naloži plačilo stroškov.
- 103 V skladu s členom 140(1) tega poslovnika Komisija nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Evropski parlament nosi svoje stroške in stroške Sveta Evropske unije.**
- 3. Evropska komisija nosi svoje stroške.**

Podpisi